

Lübecks Finanser. I det forløbne Aar har denne gamle Fristads samlede Skat, en moderat Indkomstskat efter Selvangivelse, indbragt 110,000 Th. Paa samme Tid har Stadens Overskud imidlertid været 120,000 Th. Byen ejer nemlig forskellige Aktiver, navnlig 14 Mil Jærnbaner, der nu give omtrent 4 pCt. i Rente. Man har forhandlet om, hvorvidt man nu aldeles skulde ophøre at kræve Skat eller foretage extraordinære Arbejder til det Offentliges Bedste. Det synes, som om man vil vælge det Sidste; man taler om ved en Kanal mellem Trave og Elben at forene Østersø og Nordsø, om at indrette et offentligt Musæum og om endnu andre aldeles extraordinære Foretagender. Til Fattigvæsen har Lübeck ingen Andledning at bruge Penge; thi Proletariat gives der ikke, og de faa enkelte Fattige, der kunne gives, hjælpes rigelig ved Stiftelser og ved privat Virksomhed, der ogsaa paa mange andre Maader — f. Ex. ved at bekoste Redningsvæsenet ved Travemünde — tjener Almenvellet. — Ogsaa Byens indre politiske Tilstand skildres som paradisisk. Partier kjendes ikke, og Borgerskabet siger Ja til Alt, hvad det vise Senat foreslaar.

C. F.

Jærn- og Kularbejdernes store Strike i Syd-Wales har i enhver Henseende haft en saa sjelden Betydning, at nogle Enkeltheder om den, der her skulle meddeles efter en Korrespondance til «Times», kunne have deres Interesse.

Tilsyneladende drejede Spørgsmaalet sig kun om en Nedsættelse i Arbejdslønnen paa 10 pCt. Det oplyses imidlertid i den nævnte Korrespondance, at der laa noget meget Væsentligere paa Bunden af Spørgsmaalet. Efterhaanden som Arbejderne fik højere Løn, arbejdede de mindre. Kullets og Jærnets uhyre Prisstigning havde muliggjort en gennemsnitlig Forhøjelse i Arbejdslønnen paa næsten 40 pCt.; — ikke desmindre udbetalte Arbejdsherrerne mindre i Løn end før: i den Grad havde Arbejderne indskrænket Arbejdstiden! Derfor var det, at man besluttede en Nedsættelse paa 10 pCt. Tilsyneladende drejede Striden sig herom; «men,» siger Korrespondenten, «det vilde være en Uretfærdighed mod Arbejdsherrerne

at forudsætte, at de lod sig bevæge af slige Motiver. Den Sum, de kunde spare, var en Bagatel for dem. Men de vilde minde Arbejderne om, at det var deres Pligt i en Uge at yde en Uges Arbejde. Paa den anden Side vilde det være urigtigt at mene, at Arbejderne kun lod sig bevæge af Hensynet til Fortjenesten. Arbejderne i Arbejderforeningen var dem, der gave Tonen an i deres Klasse, og de troede, det være med Rette eller Urette, hvad deres Ledere sagde dem, at det, det gjaldt, ikke var et Spørgsmaal om 10 pCt., men en Kamp for Foreningens Tilintetgjørelse.* Striken begyndte den 28 Decbr. 1872, men var dog først den 15 Januar fuldstændig. Den omfattede 9 Værker, i Hænderne paa 5 Ejere i Glarmorganshire, og 11, der tilhørte 5 Ejere i Monmouthshire. Det førstnævnte Sted var det 34,000, det sidstnævnte 31,500 Mænd, Kvinder og Børn, der nedlagde Arbejdet. Den ugenlige Kulproduktion formindskedes herved med omtr. 107,000 Tons, den ugenlige Jærn- og Staalproduktion med 14,000 Tons. Efter den aller laveste Beregning giver det et ugentligt direkte Tab paa 162,500 L. St. Striken varede i 11 Uger — undtagen for Llynvi Iron Companys Vedkommende, hvor den endte d. 15 Februar efter 7 Ugers Varighed —, og det samlede Tab kan sikkert anslaaes til mindst 2 Millioner L. St. Strikedistriktet vil naturligvis først og fremmest lide herunder; men ogsaa fjernere Egne ville komme til at føle dette Tab. Hvem det navnlig gaar ud over er imidlertid Arbejderne. Den gennemsnitlige Arbejdsløn var 24 sh. om Ugen, tilsammen en ugenlig Løn paa 75,000 L. St. Det samlede Tab af Arbejdsløn bliver altsaa over 800,000 L. St. Til at lindre den Nød blandt Arbejderne, et saadant Tab maatte foraarsage, har Kularbejdernes Forening uddelt 40,000 L. St., og 5000 L. St. er der paa anden Maade tilflydt Arbejderne som Hjælp. Altsaa: Foreningen har sat en Strike i Gang imod Arbejdsherrer, der ere bekjendte for deres Rigdom og Udholdenhed, en Strike, der omfattede 65,000 Personer, — uagtet dens Midler kun beløb 40,000 L. St. Imod 800,000, som Arbejderne tabte, har Foreningen kun havt at sætte 40,000! Den har begyndt en saa skjæbne-

svanger Kamp med Midler, der kun kunde dække, hvad 4, fire Dages Arbejdsstandsning vilde koste!

Denne Kamps sørgelige Historie har imidlertid ogsaa visse Lyspunkter, der ikke bør være upaaagtede. «Hvis Umaadeholdenhed i Drik,» hedder det, «og de dermed følgende Uregelmæssigheder i Arbejdet og andre Misbrug, er en af de alvorligste Fejl i gode Tider, saa begyndte Arbejderne, i det Øjeblik Skyerne trak sammen, at træffe deres Forberedelser for at møde Stormen. Drikken ophørte, og den største Økonomi udvist. Da saa endelig den skjæbnesvangre Dag kom, var der Tusender, der fandt en Ven, der gjorde dem det muligt endnu en Stund at holde Stormen ud; men til samme Tid var der dog andre Tusender hjælpeløse, venneløse og i den dybeste Elendighed. Fra dem kom Nødsraabet, og fra dem udgik den Hær af Tiggere, der spredte sig rundt i Miles Omkreds og Uge efter Uge levede af privat Godgjørenhed. Fra Strikens første Dag til dens sidste var Folkets Rolighed alligevel forbavsende og beundringsværdig.» Politiet havde ikke mere at gøre end ellers; Drukkenskab var en Sjældenhed, og «Intet kunde overgaae Arbejderens sømmelige Opførsel.» Endnu en mærkelig Omstændighed maa nævnes. «End ikke den elendigste af de strikende Arbejdere vilde opgive sin Uafhængighed og ty til Fattigvæsenet, og imod al Forventning har Striken ikke haft nogen kjendelig Indflydelse paa Fattigskatten.» Striken er i Et og Alt blevet udkæmpet med et mærkeligt Maadehold paa begge Sider, «og,» siger Korrespondenten, «om ikke andre Omstændigheder, saa vil i alt Fald denne gøre den mindeværdig. Striden endte under almindelig Glæde, og den Overbevisning findes overalt og blandt alle Klasser, at det vil vare mange Aar, inden Egnen bliver hjemsogt af en ny lignende Ulykke.» Denne sidste Forhaabning turde maaske dog være temmelig dristig.

Frankrigs Handel har, som alt bemærket i Tidsskriftets første Hæfte, i 1872 naaet et Omfang som ingensinde før. Toldvæsenets Opgjørelse foreligger nu for det hele Aar, sammenstillet med Resultaterne af Omsætningen i 1871 og 1870,